

MŪSU LIETUVA

BIBLIOTEKA

AKA

NR. 19 (1809) – SEMANÁRIO – 1983 GEGUŽĖ – MAIO 19 D. – 100,00 Cr. – Rua Juatindiba, 28 – Caixa Postal 4421 – 01000 SÃO PAULO, Tel. 273-0338

Oficialiuose JAV žemėlapiuose

LIETUVOS SIENOS

Valstybės sienos be galo svarbios jų egzistencijai. Sienu klausimas sukelia daug ginčų, iššaukia nesutarimus, neapykantą, sukelia karus. Paprastai sienų pagrinde turėtų būti dedamos tautos etninės ribos, bet ne visada taip būna. Dažnai sienas nustato karo veiksmai, jėga.

Lietuvos valstybė savo 750 istorijos bėgyje niekad neturėjo savo krašto tikrų sienų. Didžiųjų kunigaikščių laikais jos buvo perdėtai išplėtos pietuose ligi Juodosios jūros, bet tikros etnografinės žemės – Mažoji Lietuva neįėjo į Lietuvos kunigaikštijos sudėtį.

Kuriantis nepriklausomai Lietuvai, tvirta siena buvo nustatyta tik su Latvija (šiaurėje). Rytinė siena buvo nustatyta 1920.VII.12 Maskvoje, derybų su Lenino vyriausybe metu, laikos sutartimi. Ji galėjo patenkinti Lietuvos interesus, kaip etnografinė siena, de ja, ji niekada nebuvo realizuota, ir patys sovietai, 1939 m. rudenį grąžindami Lietuvai Vilniaus srities dalį, ją "nutylėjo". Nepriklausomybės kovų metu mūsų karinės pajėgos apgynė Lietuvos nepriklausomybę be Vilniaus miesto ir krašto.

Vakarinė siena buvo nustatyta sutartimi su Vokietija. Tuometinė Vokietijos vyriausybė gera valia pripažino Lietuvai jos valdomą Klaipėdos kraštą. Bet 1939 m. hitlerinė Vokietija šią sritį iš Lietuvos išplėšė. Pietinė siena su Lenkija sutartimi niekada nebuvo nustatyta. Ji buvo Lietuvai primesta 1920 m., nesėkmingų kovų su Lenkija metu.

Pastarųjų kelių dešimtmečių bėgyje reikalai taip susiklostė, kad vienokias sienas vaizduojame mes savo leidžiamuose žemėlapiuose, kitokias užsieniečiai, jų valstybinės įstaigos, enciklopedijos, geografijos vadovėliai. Tai nėra gerai, bet ir nėra per daug nuostabu, nes mūsų sienų klausimas yra toks sudėtingas, kad labai sunku jį užsieniečiams išaiškinti, o dar sunkiau juos įtikinti mūsų tezių šiuo klausimu teisingumu.

Ilgą laiką JAV-bių oficialios įstaigos (Valstybės departamentas, karinės institucijos, geografinės draugijos) Lietuvą su Latvija ir Estija rodė, kaip Sovietų Sąjungos dalį, dažniausia nė punktyro linija nežymėdamos šių valstybių ribų. O jeigu kur šios valstybės buvo žymimos, tai Lietuva buvo be Vilniaus, o kartais ir be Klaipėdos krašto.

Reikėjo šią skriaudą atitaisyti. Šiuo reikalu daug rūpinosi JAV Lietuvių Bendruomenės krašto valdybs, pavedusi S Algimantui Gureckui šį reikalą atitinkamiems pareigūnams išaiškinti. Jis šiam reikalui pasitelkė ir talkininkų bei žinovų. Valstybės departamento Europos ir Pabaltijo kraštų atitinkamiems pareigūnams pavyko išaiškinti, kad Pabaltijo valstybių nežymėjimas sienų linija pėštarauja JAV-bių puoselėjimam tų kraštų okupacijos nepažinimui. Turime prieš akis 1982.I.1 išleisto žemėlapių kopiją. Ji paskelbė oficiali institucija – "U.S. Foreign Service Post and Department of State Jurisdiction". Lietuva, Latvija ir Estija čia turi savo sienų linijas ir prie jų prierašą apie okupacijos nepažinimą, kuris angliškoje redakcijoje yra toks: "The United States Government has not recognized the incorporation of Estonia, Latvia and Lithuania into the Soviet Union". Žemėlapiu metrikoje EE raidėmis pažymėtos "Baltic States (Estonia, Latvia, Lithuania)". Tai labai gerai, bet...

Tas, "bet" Lietuvai yra labai nemalonus, nes ji minėta me žemėlapyje pažymėta be savo sostinės Vilniaus, 1937 metų sienose.

Savo laiku atstovo Dougherty buvo įneštas į kongreso darbų tvarką papildymas dėl Pabaltijo kraštų Gynybos departamento leidžiamuose žemėlapiuose Pabaltijo valstybių sienų vaizdavimo. Jis buvo priimtas ir tapo įstatymu, tačiau jis nenurodo, kuriose sienose Pabaltijo valstybės turi būti pavaizduotos. Taigi Gynybos departamento žemėlapiuose Lietuva paprastai rodoma be Vilniaus, nes JAV savo laiku Vilnių buvo pripažinusios Lenkijai pagal Curzono liniją.

A. Gureckui aiškinantis su Valstybės departamento pareigūnais ir reikalaujant žymėti Lietuvos sienas su jos sostine Vilniumi, buvo atsakyta, kad dabartinių sovietų pravestų sienų žymėjimas kirstųsi su Pabaltijo kraštų okupacijos nepažinimu. Tačiau buvo pridėta, kad šis klausimas, galbūt, galys būti ir kitaip išspręstas. Taigi buvo aiškintasi toliau, tartasi su geografais, Baltųjų rūmų pareigūnais, pagaliau Valstybės departamentas atsiklausęs sienų reikalu latvių ir estų nuomonės.

Iš A.Gurecko rašto LB krašto valdybos pirm. V.Kutkui aiškėja, kad "latviai pasisakė prieš Valstybės departamento žemėlapyje vaizduojamų sienų pakeitimus... man susitikus Amerikos Baltų Jungtinio komiteto (ABJK) pirmininką Gunars Meierovics, jis mane užsipuolė, kad mes tą klausimą keliam. Dėl to esą galj būti nepatenkinti lenkai, o latviai su jais nenori pyktis". Pasak latvių atstovą "dabar sienų klausimų vis tiek neišspręsim – jie bus sprendžiami tik, kai Baltijos kraštai taps laisvi". Šia proga prisimintina, kad ir kai kuriuose latvių išėivijoje leidžiamuose mokykliniuose žemėlapiuose Lietuva vaizduojama be Vilniaus.

Teko girdėti, kad LB Visuomeninių reikalų tarnyba Lietuvos sienų žymėjimo reikalu ruošia memorandumą, kuris bus pasiųstas Valstybės departamento Teisių, Baltijos skyriams ir geografams. Yra vilčių, kad, jei lietuvių, latvių, estų nuomonės bus suderintos, 1983 m. pavasarį išleistuose Valstybės dep-to oficialiuose žemėlapiuose Lietuvai bus nubrėžta 1940 metų rytinė siena.

Kai taip sunkiai LB pareigūnai su A. Gurecku priešakėje kovoja Valstybės departamente dėl, palyginti, labai kuklių Lietuvos sienų ir kai taip kietai laikosi Valstybės dep-tas, palikdamas Lietuvos sostinę už jos ribų, kai Lietuva oficialiuose žemėlapiuose vis dar žymima be Vilniaus, kai nepavyksta įtikinti pareigūnus žymėti bent jau 1939 m. primestine sutartimi nustatytos sienos, šį klausimą labai lengvai išsprendžia mūsų pačių nuoširdūs optimistai bei svajotojai. Turime prieš akis pr. metų pabaigoje mus pasiekusį pranešimą, pasirašytą L. Šaulių s-gos ir Lietuvos Istorijos draugijos, apie naujo Lietuvos žemėlapiu 1:1,000,000 mastelių išleidimą, kurį paruošė spaudos darbuotojas Algirdas Gustaitis Kalifornijoje, braižė Kęstutis Stropus. Jų praveistos sienos tikrai optimistiškos: rytinė netoli Polocko ir Minsko; pietinė siekia Kobriną ir Lietuvos Brastą, vakarinė eina netoli Štettino. Kaip matome, tie du Lietuvos sienų klausimą "išsprendė" labai nesunkiai. Tuo tarpu Amerikoje vis dar tenka kovoti už Vilniaus pripažinimą Lietuvai.

b.kv.

SEMANARIO

MŪSŲ
LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Rua Juaquim, 28 Parque da Moóca - CEP 03124
São Paulo - Brasil Caixa Postal, 4421 - CEP 01000
Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS
Administrador: PETRAS RUKŠYS
Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Metinė prenumerata Brazilijoje Cr\$. 3.500,00
Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.
Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 60 Dol.
GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$. 8.000,00
Užuojaus, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetru po Cr\$. 300,00
Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako. Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.
Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taiso bei tvarko savo nuožūra.
Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėju nuomonę.
Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Atskiro numerio kaina Cr\$. 70,00
J.P. Amerika oro paštu: 45 Dol.
I tolimus kraštus: 75 Dol.
Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 6.000,00
mokami už skilties (Coluna) centimetru po Cr\$. 300,00

Iš Lietuvos K. Bažnyčios Kronikos Nr. 56

PETRAS PAULAITIS LAISVĖJE

1982 m. spalio 30 d. iš Vilniaus KGB izoliatoriaus po 35 metų kalinimo į laisvę buvo išleistas mokytojas Petras PAULAITIS.

Petras PAULAITIS gimė 1904 metais birželio 29 d. Jurbarko valsčiuje, Kalnėnų sodžiuje. 1922 m. išvyko į užsienį (Italiją), kur, baigęs gimnaziją, 2 metus studijavo filosofiją ir pedagogiką. 1928 m. paliko Italiją ir 4 metus dirbo pedagoginį darbą Portugalijoje – Lisabonoje. 1936 m. P. PAULAITIS grįžo į Italiją ir Torino miesto Tarptautiniam teologijos institute studijavo teologiją. Baigęs teologines studijas, jis dar du metus studijavo politinę ekonomiką, specializavosi lotynų kalboje. 1938 m. Romoje P. PAULAITIS įsigijo minėtų specialybių diplomus ir grįžo į Lietuvą. 1936 m. birželio 17 d., Sovietų sąjungai okupavus Lietuvą, P. PAULAITIS buvo suimtas, bet tą kartą pavyko išsisukti – pasitenkino pašalinimu iš mokytojo pareigų. P. PAULAIČIUI grėsė pavojus iš naujo būt suimtam, todėl jis pasitraukia į Vokietiją, iš kur sekančių metų birželio mėnesį sugrįžo į Lietuvą. Karo audrai praūžus per Lietuvą, Petras PAULAITIS dėstė lotynų kalbą ir filosofijos pradmenis Jurbarko gimnazijoje. 1924 m. rudenį vokiečių gestapas klasėje areštavo P. PAULAITĮ. Pakeliui į Kauną P. PAULAIČIUI pasisekė pasprukti; nuo to laiko jis gyveno ir dirbo nelegaliai.

1947 m. balandžio 12 d. P. PAULAITIS buvo KGB areštuotas ir po septynis mėnesius trukusių žiaurių tardymų bei kankinimų nuteistas 25 m. laisvės atėmimo. 1956 m. Maskvos Ypatingoji komisija peržiūrėjo P. PAULAIČIO bylą ir išleido jį į laisvę, bet po metų suėmė ir vėl nuteisė 25 metams.

Baigiantis paskutinės baudmės laikui, Lietuvos saugumas susirūpino P. PAULAIČIO grįžimu. Dar būnant lagery, įvairaus rango čekistai kvietėsi jį pokalbiams, kuriuose buvo užsiminta, kad gali neleisti grįžti į Lietuvą. P. PAULAITIS, atsisakydamas nuo panašių pokalbių, pareiškė: "Grįšiu ar

ba į Lietuvą, arba į bet kurią nekomunistinę pasaulio šalį, kurioje anksčiau esu gyvenęs". Po kurio laiko čekistai pareikalavo, kad P. PAULAITIS rašytų LTSR vyriausybei prašymą leisti jam apsigyventi Lietuvoje. P. PAULAITIS atmetė ir šį reikalavimą: "manau, kad atidavęs 35 metus savo gyvenimo, nusipelniau teisę be jokių išlygų grįžti į savo gimtąją žemę".

Laisvėje P. PAULAIČIO sutikimui čekistai taip pat stengėsi atitinkamai nuteikti žmones.

1982 m. spalio 27 d. Tauragės saugumietis VITKEVIČIUS, išsikvietęs Leoną LAURINSKĄ, primygtinai jį įspėjo, kad neruoštų jokių sutiktuvų grįžtančiam Petriui PAULAIČIUI, nes bet koks susibūrimas pas PAULAITĮ ar su PAULAIČIU bus traktuojamas kaip nusikaltimas, o nusikaltėliai traukiami baudžiamojon atsakomybėn. 1982 m. spalio 18 d. P. PAULAITIS vogčiomis, neleidžiant nė atsisveikinti su bendro likimo draugais, buvo išvežtas iš Mordovijos lagerio. Nugabenę jį aerouostą, kiek tai įmanoma, saugant nuo žmonių akių, čekistai P. PAULAITĮ įsodino į lėktuvą, uždėjo antrankius, ir, kad niekas nepastebėtų to tarybinio laisvės simbolio, juos pridengė laikraščiu (ir taip buvo pasielgta su 79 m. amžiaus žmogumi, po 35 m. grįžtančiu į "laisvę" arba, kalinių žodžiais tariant "didžiąją zoną").

Rūpestingai trijų specialių palydovų lydimas Petras PAULAITIS buvo parvežtas į Vilniaus saugumą. Paskutiniuose pokalbiuose čekistai prašė, veik maldavo Petrą PAULAITĮ, nors dalinai prisipažinti kaltu. "Esu kaltas tik tiek, kad esu mažos tautos sūnus, tautos, kuri nepajėgė apsiginti nuo okupacinės rusų kariuomenės", – kalbėjo P. PAULAITIS. Priešpaskutinę kalinimo dieną čekistai nusivežė P. PAULAITĮ į Vilniaus universalinę parduotuvę ir už jo lagerio sąskaitoje esančius pinigus nupirko rūbus, o uniformą atėmė.

1982 m. spalio 30 d. čekistas papulk. STAŠKEVIČIUS, matydamas, kad derybos nepavyko, pareiškė: "Mes daugiau tavęs ne-

teisime, jei mėginsi rašyti kokius memuarus ar praeities atminimus, dingsi, ir apie tave niekas nežinos". "Taip, žinau, kad pas jus žmonės dingsta, – atsakė P. PAULAITIS. Galite ir mane neišleisti".

Paskutinę dieną, pavežioję P. PAULAITĮ po Vilnių ir aprode naujas statybas, čekistai įsodino jį į mašiną ir išleido pas gimines į Šakius.

Paskutiniu metu P. PAULAITIS apsislūžo Kretingoje, Vytauto 90. 1982 m. gruodžio 3 d. Kretingos raj. saugumas P. PAULAIČIUI uždėjo administracinę priežiūrą, pagal kurią metus laiko jis nuo 21 val. vakaro iki 9 val. ryto negali išeiti iš savo namų, uždrausta išvykti už rajono ribų ir kiekvieną sekmadienį privalo atsižymėti milicijoje.

Tėvynėje, lageryje ir užsienyje Petro PAULAIČIO vardas tariamas su meile.

SACHAROVO vardo tribunole Kopenhagoje P. PAULAITIS buvo charakterizuojamas kaip moralinio tyrumo pavyzdys.

Daugelio nuomone, Dievas P. PAULAITI 13 metų laikė baisyje Mordovijos kalėjime, vadinamame "akmeniniu maišu", kad per jį ne vienos tautos kalinius, ypatingai jaunimą, pradedantį savo Golgotą, galėtų pamokyt, padrasint, sustiprint. Mordovijos kalėjime, į kurį jis buvo perkeltas 6 mėnesiams, P. PAULAITIS išbuvo 13 metų. Ilgą laiką jis nešiojo kaliniams maistą, pilstė sriubą, ir visi jo sąžiningumu buvo patenkinti.

Kalėjime P. PAULAIČIUI teko dirbti virtuvėje darbininku. Išvirus kruopų košę (o be riebalų ji smarkiai pridedavo prie katėlo sienų), tuojau pat reikėdavo šaukštu išskusti katėlo sienas, kad būtų galima vakarui išvirti vandenį. Darbas katorgiškas. Katėlas karštas, prisieidavo pusnuogiam, prisidengus odiniu žiurstu, persivėrus per katilą, gramdyti dugną. P. PAULAITIS pūskusdavo sau pridedusios košės, o savo duonos davinį atiduodavo draugams į kamerą. Ir taip ištisas dienas tenkindavosi pridedusia koše.

Didelė Dievo dovana, kad P. PAULAITIS po 35-rių metų kalinimo paskutinius savo gyvenimo dienas (jam 79 metai) praleis Tėvynėje.

Dievo malonė ir palaima telydi šio tauraus lietuvio gyvenimo žingsnius.

JAUNIMAS TURI DIRBTI KAIME

Pastaruoju laiku Vilniaus spaudoje varoma propaganda, kad kaimo jaunimas, išėjęs mokyklą, grįžtų dirbti į kaimą. Nurodomi geri pavyzdžiai, kur jaunimas grįžo dirbti į žemės ūkį.

TIESA (IV.16) rašo, kad baigę Kaupulko technikumą agronomė Danutė Mingelevič ir zootechnikas Kastytis Pirkūnas dirbs ūkia pajėvo ir Vyšniūnų kolūkiuose. Technikumė statybininkė Rūta Indriūšaitė, baigusi Kauno politechnikumą dirbs Medžionių kolūkyje, ir t.t. „Alibūriantai renkasi žemdirbio profesiją“.

DR. JONAS NICIPORCIUKAS
CIRURGIÃO DENTISTA

CROSP. 6049

R.Cap.Pacheco Chaves 1206 fone:273-6696

R. Itapeva, 49 - Cj. 35 fone: 288-4770

Dr. ALEKSAS KALINAUSKAS

Dr. PAULO KALINAUSKAS

ADVOGADOS

Inventário, Despejo, Desquite, Divorcio,
Processo Crime, Processo Trabalhista, Etc.

Rua 15 de Novembro, 244 - 4 and. - Conj. 9 - Fone: 37-8958

LIETUVIAI PASAULYJE

TŪKSTANČIAI DOLERIŲ LIETUVIŠKAI VEIKLAI

Metinis "Paramos" susirinkimas įvyko 1983.IV.17 Toronto Lietuvių Namų Mindaugo salėje. Dalyvavo 423 nariai. Pirmininkavo valdybos pirm. H. Stepaitis, kuris savo pranešime pasidžiaugė, kad, nepaisant labai blogos ekonominės padėties, mūsų aktyvai padidėjo net per 4 milijonus dolerių, t.y. 15°/o, ir gale metų pasiekė \$32,831,681. Pirmininkas, džiaugdamsis infliacijos mažėjimu ir palūkanų kritimu, pranešė, kad nariai, kurie savo paskolas garantuos savo taupymo sąskaitomis "Paramoje", už jas mokės 1°/o mažiau kaip už kitokias paskolas.

Savo pranešimo metu pirmininkas iškvietė Aldoną Sendžikaite ir jai įteikė \$500 stipendiją. Aldona yra baigusi su garbės diplomu (89) gimnaziją ir dabar studijuoja istoriją bei politinius mokslus Toronto un-te. Be to, ji dalyvauja lietuviškose organizacijose, šoka, kankliuoja, susirašinėja su 80 plunksnos draugų visame pasaulyje. Ji yra laimėjusi keletą premijų už savo rašinius konkursuose.

"Paramos" išd. S. Masionis savo pranešime pastebėjo kad pernai labai sumažėjo paskolos. Rezervuose "Parama" metų gale turėjo \$890,000. Finansinė jos būklė yra labai gera. "Paramos" nariai santaupų dydžio vidurkiu (\$6,400) stovi trečioje vietoje vi-soje Ontario provincijoje. Savo kapitalo dydžiu "Parama" yra 32 vietoje tarp didžiausių Ontario kredito unijų.

Kredito komisijos pranešimą perskaitė L. Šeškus, pranešdamas, kad 1982 m. paskolų išduota už \$5,557,515. Priežiūros komisijos pranešimą perskaitė V. Sendžikas.

Nesutarus dėl atlyginimo sumos su dabartine auditorių firma, nutarta pa-

kviešti šiai pareigai atlikti naują auditorių – William I. Boddy.

Susirinkimas patvirtino aukas, skiriamas organizacijoms, būtent, \$9,320. Didžiausios sumos teko švietimui: Maironio mokyklai \$2,320 ir Vasario 16 gimnazijai \$1,500.

Į valdybą šiais metais kandidatavo 5 nariai. Dauguma balsų išrinkti: O. Delkus – 194 ir D. Vaidilā – 182. Neišrinkti liko S. Masionis – 176, J. Slivinskas – 144 ir J. Ruslienė – 97.

Į priežiūros ir kredito komisijas perrinkti V. Sendžikas ir L. Šeškus aklamacijos būdu (be opozicijos).

Trisdešimties metų veiklai paminėti išleistas 44 puslapių leidinys, redaguotas A. Kuolo. Leidinyje sudėta daug informacijos ir statistikos duomenų. Įdomus jaunimo skyrelis. Spausdinimo darbus atliko "Time Press". Šį leidinį galima gauti "Paramos" raštinėje.

Šis susirinkimas vyko sklandžiai ir buvo baigtas per 2.5 valandos. Susirinkime dalyvavo bei buvo pasveikinti "Prisikėlimo" ir "Talkos" bankelių valdybų nariai. V. A.

DIRBKIME VIENINGAI

Lietuvos Atstovo Vinco Balicko žodis, pasakytas Didžiosios Britanijos Lietuvių Sąjungos atstovų metiniame suvažiavime Londone 1983 m. kovo 19 d.

Prieš 36 metus, kai buvo steigiamas Didžiosios Britanijos Lietuvių Sąjunga, tai vienas iš numatytų pagrindinių jos tikslų buvo – rūpintis, kad mūsų tautos dalelė, atsiradusi šiame krašte, ne tik pajėgtų išsilaikyti ir kultivuoti savo tautines vertybes, bet drauge atliktų pagrindines pareigas savo tautai.

Pažvelgę į esamą tarptautinę padėtį, mes matome, kad mūsų žygis dar

nėra baigtas, kova nelaimėta, tikslas nepasiektas. Tačiau, ar mūsų jėgos yra koncentruojamos bendram tikslui siekti? Kartais atrodo, kad didelė dalis mūsų pastangų yra eikvojama tušties ginčams, kurių pasėka yra skaldymasis, tūpimas ir nykimas.

Patirtis mums rodo, kad pavojai lietuvių išeivijoje nėra menkesni už pavojus, kuriuos turi atlaikyti mūsų broliai okupuotame krašte.

Žinios, pasiekiančios mus iš Lietuvos, liudija apie herojišką mūsų tautos kamieną laikyseną. Gili tėvynės meilė ir nepavergiamas jų dvasia žavi mus, nes jiems tenka užimti bibliškojo Dovydo poziciją, Dovydo, bekovojančio prieš milžiną Galijotą. Tiesa, lietuvių tautai jau ne pirmą kartą atitenka šioji Dovydo rolė. Ir todėl ne nuostabu, kad mūsų valstybės himnas Lietuvą didvyrių žeme vadina...

Taigi, kaip praeityje, taip ir dabar, lietuviai Dievo Apvaizdos yra pašaukti didvyriškumui. Kur jie begyventų – Tėvynėje ar išeivijoje. – visur tas pats pašaukimas, nes kova su galijotniais milžiniais nėra baigta.

Pašaukimas gyventi didvyriškai anaipol nereikalauja pasižymėti nepaprastais darbais ar žygiais. Pakanka to, kad mes ištikimai vykdytume dabarties gyvenimo iškeliamas pareigas.

Baigdamas, linkiu, kad žvelgtume į ateitį su nauju ryžtu ir su tvirtu tikėjimu. Būkime stiprūs ir laikykimės vieningai. Tebūna mūsų žingsniai tvirti ir mūsų keliai tiesūs.

ĮTEIKTA ROMANO PREMIJA

Kov 19 d Čikagoje rašytojui Anatolijui Kariui buvo iškilmingai įteikta „Draugo“ premija už „Kelionę į Vilnių“. Konkurso laureatą ir iškilmių dalyvius pasveikino „Draugo“ red. kun. P. Garšva, MIC. Premiją (2000 dol.) įteikė mecenatė Irena Vinclovienė, pagerbdama savo vyro a.a. Vaclovo Vinclovo atminimą.

CONISA IMÓVEIS

Instalada no Prédio "Grão Duque Vytautas" - Vila Bela

ATENÇÃO!!! CONISA IMOVEIS é uma Imobiliária amiga dos Lituanos!
VENDEMOS, COMPRAMOS, ALUGAMOS E ADMINISTRAMOS

IMÓVEIS EM GERAL

Nós oferecemos as melhores Casas e Terrenos nesta redondeza

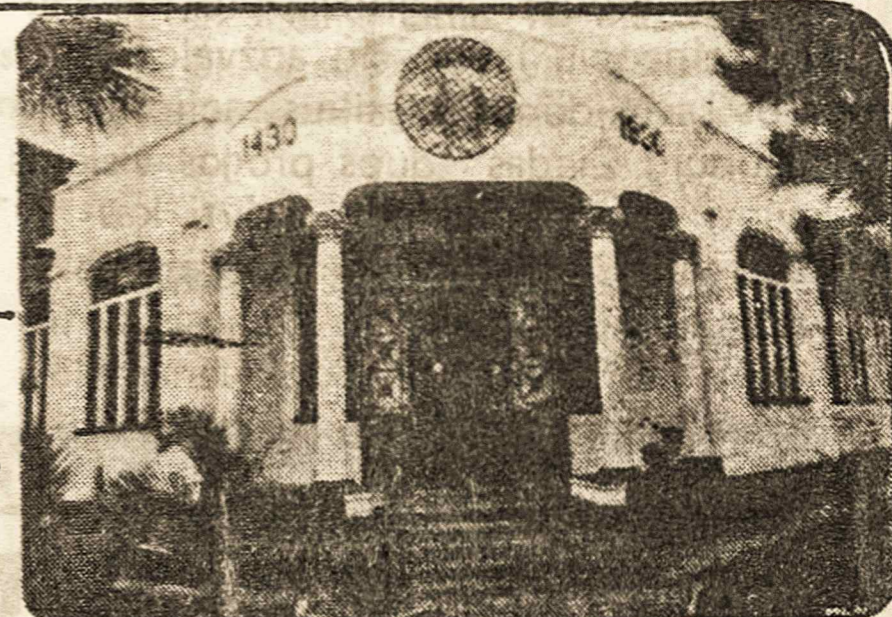
Nossos advogados lhes orientarão, com prazer, em todos os negócios Imobiliários e elaborarão os Contratos necessários.

AGUARDAMOS SUA VISITA!

Juntos tomaremos aquele Cafézinho!

Rua Santo Amásio, 327 - Vila Bela - (Esq. c/ Rua das Giestas, alt. n. 1.090) - Creci 22.140

Fones: 274-9002 - 274-8187 - e 274-2192

Antanas Dutkus

LIETUVIŲ SPAUDA BRAZILIJŲ

1930 metai, Brazilijos
lietuvių spaudos
plėtimosi metai

(tęsinys iš praeito nr.)

"JAUNŲJŲ ŽIEDAS"

Pirmajame Redakcijos žody j skaitytojus, "Jaunųjų Žiedas" telkia savo mintis šitaip:

"... Praskleidė savo pirmąjį žiedą ir išvydo pasaulį, jaunutis dar vienas spaudos arenoje narys, Brazilijos lietuvių jaunimo draugas, — meno, sporto, literatūros ir kritikos žurnalas "Jaunųjų Žiedas". Jis išaugino savo žiedą, paskleidė mums savo pirmuosius lapus, pareikšdamas, jog nori būti čia, su mumis, augti ir stiprėti tarp Brazilijos lietuvių jaunimo. Žinoma, kiek leis sąlygos. O tas priklausys nuo mūsų visų. "Jaunųjų Žiedas" pasižada būti laisvas ir netarnauti jokiai lietuvių ateivių atskirai grupei bei visuomenės daliai ar luomui, o vien tik žydeti visiems lietuviams lygiai, žydeti teisybei. Ką jis pastebės — gerą ar blogą — nesigailės savo skiltyse atkreipti į tai dėmesį. Žodžiu, ką matys gerą — girs, o blogą — peiks. "Jaunųjų Žiedas" daug dėmesio kreips į jaunomenę ir jos auklėjimą, stengsis kelti įvairiasias jaunimui aktualiasias mintis ir su juo drauge nagrinėti jas. "Jaunųjų Žiedas" ūgdys lietuvių tarpe visuomenės solidarumą, meilę, santaiką ir vienybę. Rašys apie kultūrinį dvasinį gyvenimą, dės įvairius aprašymus apie žymių žmonių gyvenimą ir jų iškilimą. Taip pat straipsnius apie meną, sportą, trumpas apysakaites, eilėraščius, feljėtonus. Nagrinės taip pat jau čia išeinančių laikraščių apžvalgas ir puoš save įdomiomis iliustracijomis. "Jaunųjų Žiedas" duos progos visiems lavinti savo plunksną — rašyti kas kaip gali įvairiausiomis temomis bei visokiais klausimais. Jis stengsis būti ne tik jaunuoliui, bet kiekvienam lietuviui mielas draugas ir patarėjas.

Viktoras Kropas
"Jaunųjų Žiedo" bendradarbis, romano
Raudonkrūtinis autorius

Aišku, tai priklausys ne vien nuo leidyjų bei redaktorių, bet nuo mūsų visų. Pradžioje "Jaunųjų Žiedas", be abejo, pasirodys silpnas savo turiniu, parinktais raštais ir formos atžvilgiu. Sutinkame, tačiau, kaip šis jaunas, dar tik ką išvydęs pasaulį žiedas pradės giliau leisti savo šaknis ir plėstis lietuvių ateivių visuomenėje, jos širdyje ir sieloje, tada, tikėkime, kiekvienu kartu jisai darys gražesnis, įdomesnis, mus vylios ir puoš mūsų gyvenimą. Taigi, visi kas tik galime, be jokio skirtumo, į darbą puošti ir marginti "Jaunųjų Žiedo" lapos."

Tai buvo 1930 metais gegužės mėn. Užsimojimai gražūs, pilni jaunatviškos energijos ir ryžto. Žurnalas 16 puslapių, kuriuose atsispindėjo vietos lietuvių kultūrinis ir visuomeninis gyvenimas, organizacijos, jaunimo problemos nedarbo metu švečioje šalyje. Prisiminta, taip pat, ir Lietuvoje pasilikęs jaunimas ir jų organizacijos. Ne mažai poezijos ir iliustracijų. Tuoj pirmame numery pasirodo šie auto-

Juozas Bačkaitis
Foto korespondentas, "Jaunųjų
Žiedo" bendradarbis

riai: R. Kymantas rašo apie jaunystę, kiti apie fizinį lavinimąsi, sveikatą, A.D. Poručio beletristinis vaizdelis iš emigracijos laikų. Ne mažai poezijos ir įvairiais klausimais aprašymų. Lietuvos "Jaunimo" žurnalo bendradarbis ir Jaunimo Sąjungos veikėjas, žurnalistas J.K. Beleckas, rašydamas apie Lietuvos jaunimą, šitaip išreiškė savo nuomonę apie Brazilijos lietuvių jaunimo žurnalą "Jaunųjų Žiedą": "... Baigdamas noriu pažymėti, kad mums Lietuvoje gyvenantiems jaunuoliams malonu, kad Jūs tolimoje Brazilijoje išleidote tokį gražų ir įdomų žurnalą, kaip "Jaunųjų Žiedas". Linkėdami, kad visi jaunuoliai jį skaitytų, o kurie pajėgia, kad jį ir savo namiškiams užsakytų Lietuvon. Lai mus riša tėvynės meilė ir draugiškumas per "Jaunųjų Žiedą".

Brazilijos lietuvių jaunimo geri norai ir vylimasis praplėsti savo nykios buities horizontus, o taip pat ir nuoširdūs sveikinimai bei linkėjimai "Jaunųjų Žiedui" tapti, neatlaikė medžiaginės naštos ir abejingumo iš skaitytojų pusės. "Jaunųjų Žiedo" išėjos tik trys numeriai. "Birutės" spaustuvės savininko norai ir pastangos, duoti jaunuoliams nepriklausantį nuo politinių bei religinių ideologijų — visiškai naują spaudos įrankį, laisvai žvelgti į pasaulį, neprigijo. Paskleisti "Jaunųjų Žiedo" lapai pabiro 1930 m. rugpiūčio mėn., užleisdamas vietą pajėgesniems. Žurnalas, kokis buvo norėta padaryti Brazilijos jaunimui, tada dar neatatiko nei laikui, nei dvasiai, nei kultūriniam skaitytojų lygiui. Plačioji jaunuolių masė, kuriai ir buvo taikomas žurnalas, kvėpėjo tada dar Lietuvos kaimu, o antra, — nedarbo siaubas persekiojo kasdien visus ir buvo dideliu stabdžiu bile kokiam platesnio kultūrinio darbo užsimojimui. Tokių aplinkybių supamas bešviesesnių perspektyvų, nuvyto ir pirmasis iliustruotas jaunimui skirtas žurnalas "Jaunųjų Žiedas".

J. BUTRIMAVIČIUS

ADVOCACIA

CIVIL: Inventário, Despejo, etc. COMERCIAL: Falência, Cobrança, etc.

TRIBUTÁRIA: Imposto de Renda, ICM, IPI

Rua Barão de Iguape, 212 - 4° and. s/45 - Liberdade Fone: 279-5937

Horário das 9:00 às 11:00 e das 14:00 às 18:00

Rua Campos Novos, 590 - V. Zelina - Horário das 19:00 às 21:00

KALBAMA LIETUVIŠKAI

EM PORTUGUES

NR. 19 (99)

DOM BOSCO

Sapateiros no corredor e alfaiates na cozinha

2 de fevereiro de 1851 foi um dia glorioso para Dom Bosco. Quatro dos meninos que recolhera da rua, e que havia instruído com tanto amor, haviam-lhe pedido para "serem como ele", serem encaminhados ao sacerdócio. Eram Carlos Buzzetti, o pequeno pedreiro que havia encontrado na igreja de S. Francisco de Assis depois de um sermão durante o qual dormira bastante; Carlos Gastini, o pequeno barbeiro que lhe raspava a barba tremendo como vara verde, e dois outros meninos: Tiago Bellia e Felix Reviglio. Desse dia em diante passaram a ajudar Dom Bosco na assistência dos coleguinhos mais pequenos.

Com a ajuda desses primeiros clérigos, bem jovens, Dom Bosco lançou-se a uma empresa atrevida e grandiosa: em três anos (1853 a 1856) abriu oficinas para sapateiros, alfaiates, tipógrafos, encadernadores e carpinteiros. Tudo começou do nada: alguns banquinhos num pequeno corredor para os sapateiros, duas mesinhas para os alfaiates na cozinha. O primeiro mestre de alfaiataria foi o próprio Dom Bosco, como foi também o primeiro a sentar num banquinho e a martelar uma sola diante de seus meninos. Mas da primeira semente devia bem depressa germinar uma árvore.

Em março, Dom Bosco mandou derrubar a velha casa Pinardi e ergueu um novo e grande edifício. Devia acolher as oficinas e o batalhão de estudantes que não parava de aumentar.

Mas de repente, no dia 22 de agosto o edifício quase pronto desmoronou com enorme estrondo, levantando uma nuvem

de calça. Prejuízo enorme. Dom Bosco, sempre sereno, exclamou:

— É uma peça pregada pelo demônio. Mas com a ajuda de Deus e de Nossa Senhora havemos de reconstruir tudo.

Em outubro, o grande edifício estava novamente pronto.

Donde tirava Dom Bosco o dinheiro para pagar o pão de seus meninos e as paredes de suas casas? A semelhante pergunta o Santo respondia com uma só palavra: "A Providência". Nosso Senhor mandava benfeitores, inspirava pessoas piedosas, fazia chegar cartas com quantias de dinheiro. E algumas vezes intervinha Ele próprio, com milagres.

Viu-o com os próprios olhos Carlos Buzzetti, quando Dom Bosco distribuía chapeadas de castanhas aos seus 650 meninos. A cesta donde as retirava com uma concha grande não continha mais que poucos quilos. Entretanto as castanhas foram suficientes para todos, também para ele, Carlos Buzzetti, que recebeu sua ração por último, com os olhos esbugalhados ante o milagre que vira acontecer aí, a um palmo de distância.

E Deus enviou um cão

A seita protestante dos Valdenses estava fazendo muitos prosélitos entre a gente pobre de Turim, atraindo-a com grandes recursos financeiros.

Não eram anos de "diálogo", mas de luta acesa entre católicos e protestantes. Dom Bosco, embora sobrecarregado de trabalho até os cabelos, fundou as "Leituras Católicas": uma série de opúsculos leves e combativos que despertavam e fortificavam a fé dos católicos.

Quando os escrevia? À noite, durante a qual repousava pouquíssimas horas.

As "Leituras Católicas" atraíram sobre ele a ira dos protestantes, que fizeram de tudo para eliminá-lo.

Uma tarde, enquanto dava aula aos mais crescidos, um desconhecido disparou-lhe pela janela um tiro endereçado ao coração. A bala passou sibilando entre o braço e o peito, rasgando-lhe a batina. Os alunos ficaram muito assustados, mas Dom Bosco, sorrindo, lhes disse:

— Nossa Senhora nos quer bem. Aquele sujeito é um péssimo atirador.

Olhou depois a batina rasgada e acrescentou com pesar:

— Sinto muito por você, pobre batina,

a única que tenho.

Um dia, no pátio, surgiu um pobre infeliz armado de enorme faca. Procurava Dom Bosco para assassiná-lo. Por sorte, como nunca o havia visto, confundiu-o com um clérigo, que fugiu espavorido gritando por socorro.

Embora a polícia tivesse sido avisada, o indivíduo mal-encarado reapareceu por três vezes, causando pânico no Oratório.

Uma noite, quando a escuridão era mais densa, vieram alguns homens chamar urgentemente Dom Bosco para que fosse confessar uma doente à morte. Dom Bosco atendeu imediatamente. Mas assim que entrou no quarto da pretensa enferma alguém apagou a luz, e os homens atiraram-se sobre ele armados de cacetes. Dom Bosco teve apenas tempo de pegar uma cadeira e levá-la para proteger a cabeça. Recuando, debaixo de uma saraivada de golpes, conseguiu encontrar a porta e safar-se.

Uma outra tarde, Dom Bosco voltava tranquilamente para casa, quando um homenzarrão, brandindo pesado cacete, barrou-lhe o caminho. Já estava para desferir-lhe um golpe à cabeça quando aparece um enorme cão cinzento, com focinho de lobo. Ganando assustadoramente, o cão lançou-se sobre o assassino, e pô-lo em fuga. Depois, bem mansinho, acompanhou Dom Bosco até a porteira de Valdocco, e desapareceu.

"Grigio", o misterioso cão cinzento voltou muitas vezes para salvar Dom Bosco. Uma noite de muita neblina e escuridão, em novembro de 1854, dois assassinos surpreenderam o Santo que seguia calmamente seu caminho. Atiraram-lhe um manto à cabeça e estavam para apunhalá-lo, quando o cão, de súbito, apareceu. Lançou-se sobre eles com violência inaudita. Se Dom Bosco não chamasse, teria estraçalhado os dois desgraçados.

Um outro dia, Dom Bosco devia sair para tratar de assuntos urgentes, mas encontrou "Grigio" estendido à soleira da porta. Tentou afastá-lo, tentou saltar por cima dele. Mas o cão rosnava e o empurrava para trás. Mãe Margarida, que já conhecia o cão, disse a Dom Bosco:

— É melhor que você fique em casa hoje. O "Grigio" não quer que você saia. Vê-se que a coisa não está cheirando bem.

E era mesmo assim. No dia seguinte Dom Bosco soube que um assassino armado de revólver aguardava-o numa curva da estrada.

BOLETIM SALESIANO (a seguir)

O Senhor colocou-nos neste mundo para os outros.

San. Gio. Bosco

KALBĖK LIETUVIŠKAI PAMOKOS

Laiško pavyzdys

Šioje pamokoje pamatysime vieną laišką. Jis parašytas vienam draugui, kuris gyvena Amerikoje. Jį rašo jaunuolis iš Brazilijos. Tas jaunuolis mano važiuoti į Ameriką, į Jaunimo kongresą. Jis nori dar aplankyti kitas vietas, pamatyti daugiau miestų ir aplankyti kitus draugus.

São Paulo, 1983 gegužės 5

Mielas Vytai,

rašau Tau šį laišką, nes turiu vieną gerą žinią. Nutariau atvažiuoti į Ameriką ir aplankyti Tave. Iš Brazilijos vyksta visa grupė jaunuolių į Jaunimo kongresą. Aš įsirašiau į tą grupę ir mes manome išvažiuoti apie birželio 22 dieną. Už poros dienų mes būsime jau Čikagoje. Norėčiau labai Tave aplankyti ir pasikalbėti apie kartu São Pauloje praleistas dienas. Turiu daug įdomių žinių. Kartu su ta grupe važiuoja ir Kaziukas su Maryte. Gal nežinotai, jie jau vedę.

Parašyk, kiek kainuotų kelionė į Kanadą. Aš ir ten dar norėčiau nuvykti. Turiu du draugus iš fakulteto.

Laukiu Tavo atsakymo.

Tavo draugas Petras Laukaitis

Pratimai:

1. Parašyk panašų laišką savo dėdei. Įsivaizduok, kad jis gyvena Čikagoje.
2. Atsakyk į sekančius klausimus:
  - Kur gyvena Petras?
  - Ar Vytas gyvena Kanadoje?
  - Kuomet Vytas mano vykti į Kongresą?
  - Kurią dieną jis mano išvykti iš São Paulo?
  - Ar tu žinotai, kad Kaziukas jau yra vedęs?
  - Ar tu esi vedęs ar viengungis?
  - Kiek laiko truks kelionė į Ameriką?
  - Ar Laukaitis vyksta tik į Kanadą?
  - Kas turi draugų Kanadoje?
  - Ar tu žinai, kiek kainuoja kelionė į Kanadą?

VIII OLIMPIADA DOS EMIGRANTES

TABELA INICIAL DOS JOGOS

FUTEBOL DE CAMPO

Local: Cidade Universitária (Butantã)

Data: 21/05/83 — 8,00 horas

LITUÂNIA X PARAGUAI

FUTEBOL DE SALÃO

Local: Clube Armênio (Ibirapuera)

R.Prof. Ascendino Reis, 1.450

Data: 21/05/83 — 14,00 horas

LITUÂNIA X HUNGRIA

BOLA AO CESTO

Local: Club Homs

Av. Paulista, 735

Lietuvio Viktoro Lukavičiaus

RESTORANAS VITUS

Lietuviški ir europietiški valgiai

MALONUS PATARNAVIMAS

Rua Espírito Santo, 118 Tel.441-6846

SÃO CAETANO DO SUL

NUOSTABIAI VEIKLI BEVEIK 90-metė p. URŠULĖ GAULIENĖ

Veiklioji 90-metė p. Uršulė Gaulienė

Visiems girdėta ir daug pažįstama didžioji Rio de Janeiro lietuvių kolonijos veikėja, buvo ir tebėra visų mylimoji "MOČIUTĖ-MATRIARCHĖ".

Jos trys sūnūs: Adv. Antanas, Industr.kom. Kazimieras, Industrialas Romualdas, ir jie kartu su beveik 90-mete motinėle visaip prisideda prie kolonijos lietuviškų pamaldų ir tradicinių parengimų palaikymo.

Šio gegužės 8-tojoje buvo itin iškilmingai atšvęsta MOTINŲ DIENA, su Šv. Mišiomis, kun. Petro Urbaičio ir dar kito kunigo koncelebruotomis.

Dalyvavo vien tik iš p.p. Gaulių šeimos 5 motinos, viso gal apie dvylika.

Deja, beveik nesimatė jaumimėlio, kažkaip permažai suprantančio, kad lietuviybės pratęsimas randasi kaip tik jų dalyvavime su tėveliais — mamytėmis bet kokiame lietuviškame susibūrimė.

Šv. Mišių Aukoje dalyvavo ir pagarbūs Savanoris kūrėjas p. Ignas Dubauskas, turįs sveikatos problemų. Ponas Ignas ir jį atvėžinę sūnus adv. Edmondas kartu su kitais, prisiminė Rio liet. kolonijai labai nusipelnusią močiutę Anelę Dubauskienę.

Kun. Urbaitis, kartu su p. adv. Ern. J. Petraičiu aplankė p. Petrą Babicką, turintį pagal jo paties žodžius milijoną eksponatų lietuviškam muziejui — archyvui".

Gaila, labai gaila buvo stebėti dalį

Data: 24/05/83 — 20,00 horas

LITUÂNIA X JAPÃO

ESGRIMA

Local: Esp. Clube Pinheiros

R. Tucumã, 142 — Jardim Europa

Data: 28/05/83 — 14,00 horas

Florete Masculino

Mais informações na próxima edição.

COMUNIDADE LITUANO-BRASILEIRA

João Šermukšnis

Coordenador de Esportes

tų eksponatų "Cupim" naikinamus ar jau išvis sunaikintus.

"Aš joks kaltininkas nesu ir nenoriu būti — aiškiai pasisakė p. Petras Babickas — už to istorinio turto praradimą... Kalti yra tie, muziejaus steigėjai, kurie pakartotinai prašomi mano siūlomus eksponatus pasiimti vis žadėjo tą padaryti, bet žodžio kol kas neištesėjo. Jie tepasiima kaltę nerasdami nei patalpy muziejui, nei žmogaus kuris galėtų gelbėti ypač mūsų dail. p. Trumpio skulptūros šedevrus, kurių dalis jau sunkiai bus atitaisoma."

Be to, buvo aplankytas ir kun. M. Valiukevičius, dabar vos grįžęs iš Romos. Jis ir jo įsteigta Fatimos Misio- nierių Kongregacija, ryžtasi būti su Lietuva ir Brazilijos lietuviams. Būki- me ir mes su kun. Mečislovu ir jo įsteigtomis seselėmis.

Koresp. R.J.

MAMA

*Gegužis alyvom pražydo,
Saulutė taip šviečia lūksmai.
Vėversėlis miške jau pragydo,
Tau mamyte gieda taip gražiai.*

*Mamyte, norėčiau Tau ką dovanoti,
Ką nors stebuklingo ir brangaus.
Bet nieko negaliu aš sugalvoti
Ko nors vertingo ir gražaus.*

*Priimk o mama šitas gėles
Jos daug, o daug Tau pasakys.
Turbūt tu atsiminsi vėlei
Lietuvos žibutes, kai pražys.*

*Toli Tėvynė mama miela,
Kur viską, viską palikai,
Dažnai skauda Tavo siela
Norėtum grįžti vėl tenai.*

NM.

MŪSŲ MIRUSIEJI

Tik dabar gavome žinią iš vietinės kaimynės, kad mirė ADELĖ KATAŠ- KIENĖ sausio 22 d. Apie jos mirtį ir gimines žinių neturime. Jei kas turėtų žinių, prašome pranešti ML redakcijai. Adelė Katauskienė gyveno São Miguel, Rua Dario Ferreira Martins, 9. Buvo Mūsų Lietuvos skaitytoja.

Dra. HELGA HERING

MÉDICA - GYDYTOJA

HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

Rua Quartim Barbosa, 6 — B. do Limão

Fone: 265-7590

De 2a a 6a. das 8 às 12 hs. e das 14 às 18 hs.

KALBAMA LIETUVIŠKAI

MŪSŲ ŽINIOS

GEGUŽINĖS PAMALDOS LITUANIKOJE

Praėjusį pirmadienį (V.9) dieną į Litaniką buvo nuvykę septyni talkininkai. P. Jodelis orientavo Svečių Namu svetainės apšildymo krosnies darbus. V. Tatarūnas ir Juozas Petroskas matavo žemę, V. Kiliotaitis darė langus naujam senelių kaimo namui. Šeiminkės A. Trūbienė ir Ona Masienė rūpinosi darbininkų maistu ir namų švara. O Dédé Juozas degino gazoliną važiuodamas iš vieno galo ūkio į kitą.

Vakare, visus darbus užbaigę darbininkai vadovaujami V. Tatarūno atgiedo gegužinės pamaldas. Tai buvo pirmos lietuviškos gegužinės pamaldos Litanikoje.

Prie koplyčios kryžių buvo pritašytas apšvietimas. Nakties metu kryžiai matosi iš tolo.

KUNIGO ANTANO MILIAUS AUKSINIS KUNIGYSTĖS JUBILIEJUS

Birželio 12 dieną sukanka 50 metų nuo kun. dr. Antano Miliaus kunigystės šventimų. Jubiliejai atšymėti numatyta sekanti programa. Birželio 10 dieną sukaktis bus paminėta Litanikoje jubilato pastatydintoje koplyčioje lietuvių kunigų tarpe.

Birželio 11 dieną 19 val. 30 min. Vila Zelinos Bažnyčioje iškilmingos jubiliejinės mišios dalyvaujant vietos vyskupui. Po mišių bus piaustomas jubiliejinis pyragas.

Lietuviškas sukakties paminėjimas bus numatytas birželio 12 dieną, bet kadangi tą dieną Katedroje bus šv. Mišios birželio trėmimų akas išskaldymo Dienos proga, tas minėjimas nukeliamas į birželio 19 dieną. Iškilmingos šv. mišios bus 11 val.

Visus lietuvius kviečiame šioj neeilinėje progoje dalyvauti.

MŪSŲ LIGONIAI

Pakviestas aplankyti didžiulėj Sta. Helena ligoninėj vieną ligonį, šv. Kazimiero parapijos klebonas ten rado tris ligonius lietuvius: Motiejų Jakubičių, Aleksandrą Mileikį ir Praną Prakopį. Gerai, kad jie patys tarpusavy susižinojo, tokiu būdu informavo ir besilankantį kunigą.

KARIZMATIKŲ SUVAŽIAVIMAS

Praeitą sekmadienį, gegužės 15 d., Ibirapueros sporto rūmuose įvyko didingos Pietų Brazilijos Karizmatinių sąjūdžių suvažiavimas. Dalyvavo apie 25.000 žmonių, kurių 35% buvo jaunuoliai. Buvo ne tik dalyvių iš visų S. Paulo valstijos diecezijų, bet ir iš Rio, Paranos, Sta. Catarina, Minas, Goiás.

Atidarymo žodį tarė S. Paulo kardinolas Dom Paulo Evaristo Arns. Pamokslą, padėtinimą pasakė kun. Jonas de Lorena, katalikiškos radijo programos vedėjas Santose. Jis kalbėjo apie ypatingus šiuos Šventuosius Metus.

Laike apeigų daug kas kalbėjo apie atsivertimus, pagijimus ir kitas dvasines dovanas. Buvo giedama ir melodžiamasi.

Šiame susibūrimo dalyvavo generalinis CNBB sekretorius Dom Luciano, kuris visus ragino melstis už Pietų Ameriką ir ypač už Nikaragą. Kun. Eduardas iš Campinas davė žinią, jog nuo birželio mėn. bus katalikų programa 9,30 val. televizijoje 11 kanale.

Susibūrimas buvo užbaigtas iškilmingomis mišiomis su 25 kunigais ir Dom José Thurler vadovavimu.

Šiame susibūrimo dalyvavo ir grupė lietuvių iš V. Zelinos ir Mokos. Rikardas

INFORMACIJA APIE LIETUVĄ

Atspausdinta 4-ta laida informacinio lapelio apie Lietuvą – LITUÂNIA CATÓLICA E MÁRTIR. Lapelis supažindina su Lietuvos istorija, jos kalba bei kultūra, sovietine okupacija, tautos ir religijos persekiojimu, o taip pat ir nepalaužiamu lietuvių atsparumu. Lapelio viršely – Šiluvoj apsišėkusi Švč. Marija 1608 metais, o viduj – Vilniaus katedra, komunistų paversta paveikslų galerija ir koncertų sale. Seka "laisvės malda" už Lietuvą.

Lapelis, kartu su Dom Luciano laišku, išsiuntinėtas ir Brazilijos vyskupams (7 kardinolai, 45 arkivyskupai ir 312 vyskupų).

Lapelių atspausdinta 10.000 egzempliorių. Reikia juos skleisti visokiomis progomis. Lapelių galima gauti (nemokamai) ML-vos administracijoje. (KPG)

SKAITYK IR PLATINK

"MŪSŲ LIETUVA"

UŽSIMOKĖJO UŽ "ML"

Eduardas VINKŠNAITIS	Cr.3.500,00
Inž. Jonas-Ant. DIMAVIČIUS	3.500,00
Adv. Antanas GAULIA	10.000,00
Stasė DUTKUS	4.000,00
Aleksas VINKŠNAITIS	3.500,00
Nijolė ŽALKAUSKIENĖ	3.500,00
Aleksas MIKALAUSKAS	3.500,00
Prof. Eduardo PAŽĖRA Jr.	3.500,00
Zosė MISIUKAITĖ	3.500,00
Vaclovas KONTANTAS	5.000,00
Juozas ŠLIKTAS	1.000,00
Kazys JENČIUS	3.500,00
Josė Pedro STULGYS	3.500,00
Petras ŠUKYS	5.000,00
Maria Kleizaitė MISIŪNIENĖ	4.000,00

BRAZILIJOS STIPENDIJŲ FONDO APYSKAITA

Nuo 1982 m. kovo 1 dienos

Iki 1983 m. balandžio 1 diena.

Likutis 1982 m. kovo 1 d. Cr\$.	224.754,14
Brazilijos lietuvių aukos	15.400,00
Palūkanos ir pinigų vertės pataisa	290.298,40

Iš viso 530.452,40

Stipendija išmokėta vienai moksleiviui	74.402,00
--	-----------

Likutis esantis sąskaitoj nr.002.502.5. Carteira de Poupança Unibanco	456.050,54
---	------------

Jonas Tatarūnas
BLB-nės Tarybos P-kas

ONA SAVIČIENĖ iš Cidade Ocian, Praia Grande, SP. labai dėkoja ji, ir sūnus Alfonsas, poniai Onai Kulišienei Joteikaitei už brangius velykinius sveikinimus ir maldoje prisiminimą.

Atsimename mūsų maldose a.a. giminaitį VINČĄ KULIEŠIŲ.

Tikimės neužilgo pasimatyti su žadančia mus aplankyti, čikagiete Kulišiaus našle.

Mums labai malonu turėti tokius nuoširdžius giminaičius, kad ir toli gyvenančius.

Ona Savičienė ir sūnus Alfonsas

SHELL
AUTO-POSTO
GUARUJA
ALGIRDAS SLIESORAITIS
Savininkas
Av. Puglisi, 550
(Esq. da Rua Buenos Aires)
GUARUJÁ Fone: 86-6789

FÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvas de todos os tipos. para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas. tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-4886

MŪSŲ ŽINIOS

L. K. ŠV. JUOZAPO BENDRUOMENĖS NARIŲ ŽINIAI

Šių metų gegužės mėnesio 29 dieną po 16 val. lietuviškų pamaldų, Jaunimo Namuose, šaukiamas metinis narių susirinkimas. Susirinkimo programoje praėjusių metų veiklos apy- skaita ir einamieji reikalai.

Visi nariai prašomi dalyvauti.

Aldona Černiauskaitė Fernandes
sekretorė

K. J. Šeškevičius
pirmininkas

VELYKINĖ

Sekminėm pasiruošimas šv. Kazimiero parapijoj bus gegužės 19, 20 ir 21 dienom 19 val. vakare. Tai gera proga atlikti velykinę ir pasiruošti Sekminių šventei.

SEKMINIŲ DIENĄ bus mišios su gegužinėm pamaldom prieš Labdaros Ratelio pietus 11 val. ryto. Tai duodamas patogumas dalyvauti mišiose iš toliau atvykstantiems svečiams.

LIGONIŲ POPIETĖ

Gegužės 29 – Marijos mėnesio užbaigimas ir numatyta Ligonų Popietė šv. Kazimiero parapijos patalpose.

Ryte – pamaldos įprasta tvarka: 7,30 – gegužinės pamaldos; 8 – Sekmadienio Mišios šv. Kazimiero koplyčioj;

popiet – 15 val.: salione gegužinės pamaldos, šv. Mišios su pajvairintom giesmėm ir Ligonų Patepimu, trumpa šeimyninė programa.

Šio ML numerio
GARBĖS LEIDĖJA

MARYTE BUMBLIENE

Šiai lietuviškos spaudos rėmėjai reiškiamė širdinga padėką ir geriausius linkėjimus.

Administracija

Artinasi

MALDOS DIENA UŽ LIETUVĄ

Artinantis Liūdnojo Birželio ir Lietuvių Tautos išsklaidymo paminėjimo progai (birželio 12 dieną) CNBB (Tautinės Brazilijos Vyskupų Konferencijos) Generalinis Sekretorius D. Luciano, išsiuntinėjo iš Konferencijos būstinės (Brasilia) laišką visiems 364 Brazilijos vyskupams, nušviesdamas sovietų užimtos Lietuvos padėtį ir kviesdamas juos savo vyskupijose ruošti MALDOS DIENĄ UŽ LIETUVĄ. Pats reikalas buvo patalpintas kaip žinia ir oficialiam CNBB biuleteny, kuris eina vyskupams, vienuolių viršininkams, platesnio masto institucijom, įvairiems valdžios organams, viešosios opinijos valdymo redakcijoms.

LITERATŪROS BŪRELIO SUSIRINKIMAS

Literatūros būrelio mėnesinis susirinkimas bus gegužės 27, penktadienį, 20 val. Veros ir Jono Tatarūnų namuose, Av. Zelina, 1135 (telefonas 63-7344). Betkas, besidomintis lietuvių literatūros bei kultūros klausimais, mielai laukiamas.

PASKUTINIO SEKMADIENIO MIŠIOS

Gegužės 29 - paskutinio mėnesio sekmadienio Mišios V. Zelinoje bus 16 valandą.

Š. AMERIKON – EUROPON IŠVYKSTU SU MISIJA

ir prašau mielų parapijiečių ateiti man į talką malda, kančia, gerais linkėjimais.

Turėsiu išplatinti virš 6.000 pašaukiminio turinio knygu, knygučių: Jų tarpe yra ir čia São Paule išleistas veikalėlis: "ŠIRDIES GIESMĖ PETRIUKUI".

leškosiu kultūrininkų - talkininkų norinčių apsigyventi mūsų tarpe.

Tikiuosi surasti sau ir kitiems senesniems kunigams pavaduotojų.

Prašau dar nuoširdžiau bendradarbiauti su mūsų kun. klebonu Pr. Gavėnu ir "ML" administratorium, kun. Petru Rukšiu, nes jų našta dar kiek pasunkėjo vienam iš trijų pasitraukiant.

Dieve laimink mus visus.

Vardan tos Lietuvos Vienybės te- žydi.

Kun. Petras M. Urbaitis

SEKMADIENĮ, GEGUŽĖS 22 DIENĄ, 12:30 VAL.

FEIJOADA ESPECIAL

Bilietai į feijoadą be- veik visi išparduoti. Kas norėtų dalyvauti pietuose, prašomas iš anksto paskambinti šv. Kazimiero parapijai: tel. 273-0338. PRIE ĮĖJIMO NEBUS BILJETŲ.

- Kruopščiai paruoštas valgis
- Linksma meninė programa
- Loterija ir kitos pramogos

PUPŲ

BALIUS

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOS SALĖJE, R. Juatindiba, 28

MALONIAI KVIEČIAME VISUS DALYVAUTI